

зорца, и—о, Боже! що да види! Страшна картина ся представи предъ очи му: вратникъ-тъ ся силно блъсна; грабители-тѣ държатъ въ еднѣ си рѣжж ножъ, въ другѣ си главнѣ, вървѣхж къмъ кѣщж-тж. Черню млѣкна, като да видѣ, че вече нѣма да помогне нищо. Кѣща-та плавна; огъня ся залови отъ разны страны; сухый трѣсть що покрываше кѣщж-тж, страшно запраця.

—Стойте! Станка е наша избѣбрахж злодѣйцы-тѣ, по тѣхный языкъ и—съ единъ ударъ искъртихж кѣщны-тѣ врата.

Нищо въ кѣщѣ здраво не остана. Бѣдный старецъ растреперанъ впуска ся съ разгърнаты рѣцѣ къмъ дѣца-та си и гы пригрѣща плачешкомъ.

—Дѣца! умилно извика той,—изгубены сме вече, некъ да умрѣмъ синца на едно; сичко-то наше имане, ведно съ наше-то гнѣздо ся изгубва. Защо вече да живѣемъ? Пазете ся, сега давно не умърсимъ и погубимъ душж-тж си. Грѣшны сме были прѣдъ Бога, время е сега да омыемъ грѣхове-тѣ си съ изливане-то на нашж-тж кръвь. Станке, дѣци и ты сынокъ Стоенчо, илате чада въ сѣтничкый пѣть да ви пригрѣна, и тогава....

Гъсть дымъ нашълни подземницж-тж. Пламакъ-тъ обгърна всичко... душа ся лесно не дава, сѣкиму е тя скѣпа... Дядо Иванъ трепна,